

[Jensen-Brobj.]

Vi fik jo Haandværkerlaanene forhøjet fra 2 til 4 Mill. Kr. Af Bilaget til Lovforslaget ved Fremsættelsen i det andet høje Ting ser jeg, at man kun har bevilget 23 pCt. af det ansøgte Beløb. Det er meget lidt, og derfor vil jeg gerne spørge, om man ikke administrerer Loven for haardt. Efter de Oplysninger, der er givet, er der indkommet 4 949 Andragender om Driftslaan til et samlet Beløb af 18 168 000 Kr. Der er kun bevilget 1 858 Andragender til et samlet Beløb af 5 930 000 Kr., og der er kun kommet til Udbetaling ca. 4 Mill. Kr. Der er altsaa skaaret meget stærkt ned, saa stærkt, at kun 23 pCt. har faaet disse Laan.

Jeg vil tro, man har taget lidt haardt paa det. Jeg har Erfaring ude fra det private Liv for, at man fra Haandværkerside siger, at der kræves større Sikkerhed, end hvis man skal have Laan i en Bank, og at man har været karrig med at tage de Værdier, vedkommende Haandværkere kunde give som Pant, for gyldige til deres virkelige Værdi. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Handelsminister, om der ikke er Mulighed for at lempe Administrationen, saaledes at det blev lettere at komme i Betragtning.

Jeg ved saare vel, at der i Henhold til Lovens § 10 findes et Udvalg paa 6 Medlemmer, som administrerer Loven, hvoraf 1 Repræsentant er fra Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, 1 Repræsentant for Finansministeriet, 3 Repræsentanter for Fællesrepræsentationen for Dansk Haandværk og Industri og 1 for De samvirkende Fagforbund. Jeg ved ogsaa, at det i Slutningen af § 10 er bestemt, at en Haandværkerorganisation i hvert Amt indstiller en Haandværkerrepræsentant til at gennemse de Laaneansøgninger, der kommer i vedkommende Amt. Det er altsaa ikke Centraladministrationen, der har Ansvaret, ogsaa Haandværksrepræsentanterne maa tage lidt haardt paa Ansøgningerne. Men jeg vil gerne henstille til den højtærede Handelsminister, at man om muligt stiller sig lidt mere large og ikke stiller strengere Betingelser end Bankerne, saaledes at flere Ansøgere kan komme i Betragtning og faa Del i disse Haandværkerlaan. Hvis Beløbet ikke slaar til, vil der under de nuværende Forhold ikke være noget i Vejen for at forhøje det, man kunde tage Beløbet fra Eksportkreditterne, som alligevel ikke kommer til Anvendelse for Tiden.

Boeck-Hansen: Ogsaa vi fra vor Side er ganske enige i, at dette Lovforslag bør

nyde hurtig og velvillig Behandling her i dette høje Ting, og vi tilsiger vor Støtte dertil. Det er efter vor Formening meget vigtigt, at Erhvervene støttes. Hvis man virkelig vil bekæmpe Arbejdsløsheden og gøre det godt, maa man af al Magt søge at støtte Erhvervene, søge at fremme Bestræbelserne for at vinde nye Omraader for Erhvervene og for dansk Produktion og ogsaa søge at støtte Eksporten. Derfor kunde det maaske forekomme at være lovlig lidt, at der stilles 200 000 Kr. til Raadighed til Fremme af Eksporten, men naar der ved Siden af ydes Garantier, kan det jo være, at det foreløbig er nok.

Efter min Mening er den allervigtigste Del af dette Lovforslag den, der gaar ud paa at fremhjelpe en bedre Teknik, en bedre Udnyttelse og Rationalisering i Industrien og Haandværket. Det er min Opfattelse, at det er her, det store Slag skal slaas. Forudsætningen for, at Lønniveauet kan holdes, er, at Teknikken gaar fremad inden for Erhvervene. Konkurrenceevnen kan kun opretholdes, naar Teknikken stadig fremmes inden for Industrien, Priserne kan kun holdes nede, hvis Teknikken er i Orden; og hvis, hvad der maaske er det allervigtigste, de økonomisk daarligt stillede her i Landet skal have større og større Andel i Livsgoderne, og det maa man jo stadig arbejde paa, saa maa ogsaa Teknikken være i Orden. Det er en Nødvendighed, for at den store Del af Befolkningen kan faa en større Andel og dermed forøge Omsætningen, hvilket jo giver Muligheder for forøget Arbejde og Bekæmpelse af Arbejdsløsheden.

Det er ikke Arbejdsgiverne alene, der skal have Fordelene ved Teknikkens Fremgang inden for Virksomhederne. Efter min Opfattelse skal enhver inden for Virksomhederne kunne mærke, at det gaar fremad, og han skal kunne mærke det paa sin Lomme om Fredagen. Men derfor maa man paa den anden Side ikke paa nogen Maade sige, at Ejeren ikke skal have Andel i det. Udsalgsprisen skal kunne mærke, at Produktionsprisen sættes ned paa Grund af Teknikkens Fremskridt, men Ejeren og Arbejdsgiveren maa ogsaa have sin Chance, thi ellers bliver det ganske simpelt ikke til noget. Hvis man ikke støtter ham paa alle mulige Maader, og hvis han ikke faar sin Chance, ikke alene for at faa de Penge forrentet og afskrevet, som han sætter i sin Virksomhed, men ogsaa for at faa en god Fortjeneste, saa udebliver Fremskridtet, saa udebliver Beskæftigelsesmulighederne, og saa kæmper man forgæves mod Arbejdsløsheden.